

Adéla Vondrušová, *Vývoj vztahů Svatého stolce k moderní Itálii*, České Budějovice 2011, 40 s.
(bakalářská práce Ústavu romanistiky FF JU).

Posudek vedoucího bakalářské práce

Práce Adély Vondrušové přináší pohled na vzájemné vztahy Svatého stolce a Itálie v 19. a 20. století. Svůj text autorka rozdělila do čtyř kapitol, jež jsou ohraničeny hlavními mezníky ve vývoji vazeb mezi Itálií a papežským státem. Těmito mezníky jsou připojení Říma ke sjednocené Itálii (1870), Lateránské dohody (1929) a jejich revize Gli Accordi di Villa Madama (1984). První kapitola práce odráží postoj představitelů Svatého stolce k procesu sjednocování Itálie. Přestože v myšlení italských „umírněných“, jako byl Gioberti či Balbo, to měl být právě papež Pius IX., kdo se postaví do čela budoucí konfederace italských států, svatý otec jejich očekávání zklamal a k snaze o sjednocení země zaujal neutrální postoj, který se po připojení střední Itálie k Itálii a následné anexi Říma změnil v otevřené nepřátelství. Téměř šedesátileté období napjatých vztahů mezi Svatým stolicem a italským královstvím, jež líčí Vondrušová ve druhé kapitole, bylo ukončeno teprve během fašistické diktatury, kdy Benito Mussolini a kardinál Pietro Gaspari podepsali tzv. Lateránské dohody. Rozbor tohoto dokumentu přináší třetí kapitola bakalářské práce, zatímco poslední část je věnována jejich revizi z roku 1984.

Přestože je bakalářská práce Adély Vondrušové psána kompilační metodou, domnívám se, že se jedná o práci užitečnou. Její hlavní význam spočívá v tom, že českému čtenáři přináší rozbor Lateránských dohod, jejichž české znění, pokud vím, doposud nevyšlo, a přibližuje mu závěry, k nimž v souvislosti s tímto tématem došli italští historikové. Použité zdroje zmiňuje studentka v úvodu práce. Práci Adély Vondrušové je psána kultivovaným jazykem, téměř bez gramatických a stylistických chyb.

Hlavní nedostatek předložené bakalářské práce spatřuji v tom, že její autorka rezignovala na podrobnější reflexi dopadu Lateránských dohod na každodenní život obyvatel Itálie ve druhé polovině 20. století. Obdobně by se jí dalo vytknout také to, že nijak blíže neinformovala o politických jednáních, jež předcházely vydání dohody Gli Accordi di Villa Madama a nezmínila se ani o přijetí dohod katolickou církví a italským obyvatelstvem. Byl bych proto rád, kdyby se tímto směrem mohla upírat diskuze během obhajoby práce.

Závěrem: Bakalářskou práci Adély Vondrušové považuji za zdařilou. Doporučuji ji k obhajobě, avšak vzhledem k naznačeným připomínkám ji navrhuji klasifikovat stupněm „**velmi dobře**“.

České Budějovice 3. 6. 2011

Mgr. Pavel Marek, Ph.D.